ECLI:NL:CBB:2013:BZ2885

Instantie	College van Beroep voor het bedrijfsleven
Datum uitspraak	11-01-2013
Datum publicatie	04-03-2013
Zaaknummer	AWB 12/21
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig Eerste en enige aanleg
Inhoudsindicatie	toeslagrechten; bedrijfstoeslag 2010; procesbelang; niet-ontvankelijk
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

uitspraak

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN

zaaknummer: AWB 12/21

5101 Regeling GLB-inkomenssteun 2006

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 11 januari 2013 in de zaak tussen

Maatschap A en B, te C, appellante,

en

de staatssecretaris van Economische Zaken,

(gemachtigde: mr. G.S. van der Schaaf, werkzaam bij verweerders Dienst Regelingen).

Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2011 (het primaire besluit) heeft verweerder de bedrijfstoeslag van appellante voor het jaar 2010 op grond van de Regeling GLB-inkomenssteun 2006 vastgesteld.

Bij besluit van 25 november 2011 heeft verweerder beslist op het door appellante gemaakte bezwaar.

Bij besluit van 30 mei 2012 (het bestreden besluit) heeft verweerder de eerder genomen beslissing op bezwaar van 25 november 2011 herroepen en het bezwaar van appellante deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

Appellante heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Overwegingen

1. Met het formulier Gecombineerde opgave 2010 heeft appellante onder meer om uitbetaling van haar toeslagrechten verzocht, en hiervoor 53 percelen met een totale oppervlakte van 115.54 ha opgegeven. Bij het primaire besluit heeft verweerder de bedrijfstoeslag voor 2010 vastgesteld. Het aan appellante toegekende bedrag is 55.569,45. Bij die vaststelling is verweerder uitgegaan van 94,91 beschikbare toeslagrechten en een definitieve (geconstateerde) oppervlakte van 94 ,91 ha. Bij het nu bestreden besluit heeft verweerder appellantes bezwaar hiertegen deels gegrond en deels ongegrond verklaard.

2. Appellant voert in beroep tegen dit besluit aan dat verweerder de oppervlakte van 41 van de 59 opgegeven percelen ten onrechte heeft aangepast. Er is uitgegaan van te enge begrenzing van de percelen door taluds langs sloten in mindering te brengen. Hierdoor is een beteelbare oppervlakte grasland buiten beschouwing gelaten. De opmerkingen van appellante daarover hadden tot een aanpassing van de AAN-laag voor de voornoemde gewaspercelen moeten leiden. Daarnaast verzoekt appelante een veldinspectie uit te voeren en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

3. Als vereiste voor de ontvankelijkheid van het beroep geldt dat met het beroep enigerlei wijziging van het rechtsgevolg van het bestreden besluit nagestreefd moet worden. Bij gebreke daarvan moet het beroep wegens het ontbreken van procesbelang niet-ontvankelijk worden verklaard. Verweerder heeft in het verweerschrift, onder verwijzing naar soortgelijke beroepsprocedures, de vraag aan de orde gesteld of er in deze zaak sprake is van procesbelang. Volgens verweerder is de uitkomst van het geschilpunt over de juiste oppervlakte van de door appellante genoemde percelen in dit geval niet van belang voor de hoogte van de bedrijfstoeslag.

4. Het College overweegt dienaangaande, mede onder verwijzing naar de uitspraak van 26 september 2012, LJN: BY0527, als volgt.

In alle geschillen over de gemeten oppervlakten die betrekking hadden op besluiten betreffende de bedrijfstoeslag over het jaar 2009 heeft het College procesbelang aangenomen. Daarbij is van belang geacht dat verweerder eerst een voorschotbeslissing heeft genomen op basis van de bij hem bekende gegevens, en pas daarna onderzoek heeft verricht naar de juiste oppervlakte van de opgegeven percelen. Als bij dat onderzoek een kleinere oppervlakte werd vastgesteld dan bij de voorschotbeslissing was aangenomen, werd wel berekend wat de consequenties waren voor het recht op uitbetaling van toeslagrechten, maar werd, conform de tevoren uitgestippelde lijn, van terugvordering van een eventueel teveel uitbetaald bedrag afgezien. Verweerder heeft deze werkwijze gevolgd om landbouwers de gelegenheid te geven om de nieuwe meetresultaten (onder meer in bezwaarprocedures) ter discussie te stellen, en om te voorkomen dat landbouwers bij de besluitvorming inzake de toeslagrechten over het jaar 2010 plotseling geconfronteerd zouden worden met gewijzigde opvattingen over de (juiste wijze van vaststelling van de) oppervlakte van hun percelen, met mogelijk direct sancties vanwege een onjuiste opgave. Ook met het oog op de mestwetgeving had deze werkwijze het voordeel dat landbouwers de tijd kregen om onder ogen te zien wat de gevolgen waren van verweerders nieuwe benadering, en dat eventuele onjuistheden - anders dan in bezwaar- of beroepsprocedures tegen reeds opgelegde sancties - ter discussie gesteld konden worden.

5. Kort gezegd kwam het er op neer, dat een besluit waarbij de uitbetaling van toeslagrechten werd toegekend, als voorschotbesluit werd aangemerkt, ten einde bij een tweede besluit, dat dan als definitieve toekenningsbeslissing werd aangeduid, een wijziging in de motivering te kunnen aanbrengen. Die wijziging zou pas in de daarop volgende jaren soms belangrijke gevolgen voor de uitbetaling van toeslagrechten kunnen hebben, maar in die jaren slechts met het risico dat financieel ingrijpende sancties worden opgelegd en in stand gelaten, in rechte kunnen worden aangevochten. In die situatie heeft het College procesbelang aangenomen. Immers, niet ontkend kon worden dat het in een volgend jaar uitlokken van een voor beroep vatbaar besluit door het indienen van een aanvraag of het uitrijden van mest op basis van een eigen opvatting over de oppervlakte van percelen, om op die wijze verweerders benadering van het meten van oppervlakten te kunnen aanvechten, een onevenredig belastende weg zou zijn.

6. In het jaar 2010 is niet een vergelijkbare onverwachte wijziging in de meetmethoden aangebracht. Landbouwers zijn geïnformeerd over de gewijzigde meetmethoden en hebben zich inmiddels op de resultaten van verweerders nieuwe benadering kunnen instellen. Voorts hebben zij de gelegenheid gekregen om eventuele aanpassingen in de Gecombineerde opgave aan te brengen. Dit betekent dat het

normale vereiste voor ontvankelijkheid, namelijk dat met het beroep enigerlei wijziging van het rechtsgevolg van het bestreden besluit nagestreefd moet worden, onverkort van toepassing is.

7. In deze procedure geldt als uitgangspunt dat appellante toeslagrechten heeft met een totale waarde van 59.966,79 . Met toepassing van de hier verder niet ter discussie staande modulatiekorting heeft verweerder bij het bestreden besluit het totale beschikbare bedrag aan bedrijfstoeslag uitgekeerd omdat 94,91 ha. geconstateerd was. Een vergroting van de door verweerder gemeten oppervlakte door ook in de geding zijnde gedeeltes van de 41 percelen mee te tellen zou daaraan niets kunnen toevoegen. Gelet hierop is bij appellante geen sprake van enig te honoreren procesbelang. Daarmee is niet gezegd dat de discussie over de door verweerder (niet) als landbouwgrond aangemerkte oppervlakte voor appellante ook in 2010 niet een groot belang kan hebben, maar dat is geen belang, waarover het College in een beroepsprocedure tegen een besluit inzake de vaststelling van de over het jaar 2010 uit te betalen bedrijfstoeslag uitspraak kan doen.

8. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat voortzetting van het onderzoek niet nodig is. Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

9. De door verweerder in 2009 gevolgde werkwijze is de oorzaak geweest van een zekere onduidelijkheid over de mogelijkheid om in beroep de meting van percelen ter toetsing aan het College voor te leggen, ook als dat geen direct gevolg voor de uitbetaling van de toeslagrechten kan hebben. Verweerder dient de gevolgen daarvan te dragen. Derhalve acht het College het passend te bepalen dat verweerder het door appellant betaalde griffierecht vergoedt. Van (andere) proceskosten is niet gebleken.

Beslissing

Het College:

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk;

- bepaalt dat verweerder appellant het door hem betaalde griffierecht van 302,- (zegge: driehonderdtwee euro) vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Waterbolk, raadsheer, in aanwezigheid van mr. A.F. Kabiri, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 11 januari 2013.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan verzet doen bij het College. De indiener van het verzetschrift kan daarbij vragen in de gelegenheid te worden gesteld over het verzet te worden gehoord.